Ponedjeljak, 02.11.2015.g.

Jučer na misi, naš dragi župnik nas je podsjetio da je danas DUŠNI DAN.

Zapravo dan kada bi se svakako trebali sjetiti svih naših vjernih mrtvih. I

svih ostalih DUŠA U ČISTILIŠTU. Jer, rijetko tko od onih ljudi oko nas.

a koji će se uopće i spasiti, će direktno u KRALJEVSTVO BOŽJE.

SVI ĆEMO MI, AKO SMO PREDVIĐENI ZA SPASENJE, PRVO

ZAVRŠITI U ČISTILIŠTU.

I rekao je naš dragi župnik da bi bilo dobro kada bi cijeli naš današnji

dan, molitve, misu, dobra djela, post, itd., prikazali za spasenje DUŠA

U ČISTLIŠTU.

Pa sam tako odlučio i ja učiniti. I nije mi to nekako bilo teško, a posebno

radi toga što sam se sjetio mnogih dragih ljudi koji su napustili ovaj naš

zemaljski život a ja sam se nadao da im se Gospodin smilovao, da su

izbjegli vječnu smrt i okajavaju svoje grijehe u ČISTILIŠTU.

Mise, molitve, mali post i neka trpljenja, pa i pisanje ovog članka, odlučio

sam predati Gospodinu za spas DUŠA U ČISTILIŠTU.

Nisam imao neke posebno nadahnuće za pisanje članka o DUŠAMA I

ČISTILIŠTU baš danas, kada se Crkva njih spominje i za njih moli. Pa

sam se sjetio da upravo čitam jednu knjigu "STRAH BOŽJI -

POČETAK MUDROSTI" iz edicije Mali Put , u izdanju APOSTOLSKOG

CENTRA "SAV-TVOJ". I da su unutra razmatranja o grijehu, smrti,

sudu, čistilištu, paklu, božjoj pravdi i milosrđu.

Tako sam odlučio da ću onda ovdje prepisati upravo dio te knjižice koji

govori o ČISTILIŠTU. Možda time potaknem nekoga, tko će ovo

pročitati, da se moli za drage DUŠE U ČISTILIŠTU.

U tom tekstu ponovno je pisac, kroz svjedočenja raznih svetaca i drage

braće i sestara u vjeri koji su o tome imali svoje mistične doživljaje,

opisao što je ČISTILIŠTE, svima nama na razmišljanje i preispitivanje

vlastitog, ovozemaljskog života.

Evo teksta:

"ČISTILIŠTE

STAV CRKVE

Crkva je jasno izrazila svoj stav o ČISTILIŠTU, posebno na

Firentinskom i Tridentskom saboru. Crkvena predaja, pozivajući

se na neka mjesta Svetog pisma, govori o čistilišnoj vatri:

"Što se tiče nekih lakih pogrešaka, treba vjerovati da prije

općeg suda postoji čistilišna vatra, prema onome što potvrđuje

Onaj koji je Istina, govoreći da onome tko izgovori hulu protiv

Duha Svetoga neće biti oprošteno ni na ovom ni u budućem

svijetu (Mt 12,31). Prema toj pouci možemo zaključiti da se

neke pogreške mogu oprostiti na ovom svijetu, a neke druge u

budućem svijetu." **(Katekizam katoličke crkve 277/1994.)**

Prema sudu Crkve, u Nebo dolaze ljudi koji nakon krštenja nisu griješili i oni koji su griješili, ali su svoje grijehe potpuno okajali. Oni koji su umrli sa bilo kojim smrtnim grijehom, odlaze zauvijek u pakao (Sabor u Lyonu 1274.), jer ništa nečisto ne može ući u Kraljevstvo nebesko (Otkr 21,27). Duše ljudi koji su

umrli bez smrtnog grijeha, a lake nisu u cjelini okajali, odlaze

na izvjesno vrijeme u čistilište.

Njemačka riječ za čistilište "das Fegfeuer" označava vrstu

patnje duša, koje "kroz oganj" dolaze do blaženstva (1 Kor 3,

15).

Da u mjestu čišćenja postoji kazna ognjem, tvrde Sv. Ambrozije,

sveti papa Grgur Veliki i sveti Toma Akvinski.

Sveti Bonaventura i teolog Suarez su mišljenja da je u čistilištu

po žestini ista vatra kao i u paklu.

Origen (+254) kaže da mnogi postaju blaženi kroz vatru, kako

bi se "odstranilo olovo koje je kod njih pomiješano, te ostalo

čisto zlato".

Tridentski katekizam nas uči: "Postoji čistilišna vatra, gdje

određeno vrijeme trpe pobožne duše kako bi se pročistile, da bi

im se otvorio ulaz u Vječnu Domovinu, u koju ne može ući ništa

nečisto."

Da duhovi mogu trpjeti kazne vatrom, slijedi već iz slijedećih

Isusovih riječi koje će On uputiti svim odbačenima: "Odlazite

od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i

anđelima njegovim!" (Mt 25,4)

Tko se čudi da duša, dakle duhovno biće, može trpjeti vatrene

muke, neka promotri riječi svetog kardinala Bellarmina: "Ako

duh (naša duša) može biti povezan s tijelom, tako isto može

duh biti vezan i sa ognjem, da bi pretrpio kaznu. Zašto Bog ne bi

mogao u duši odijeljenoj od tijela probuditi iste osjećaje koje je

prije osjećala djelovanjem ognja na tijelo!"

Kao prilog toj tvrdnji postoje i materijalni dokazi gorući otisaka

duša koje su se po Božjoj milosti smjele javiti iz čistilišta da

mole za pomoć ili da nas opomenu. Mnogi takvi nagoreni

predmeti čuvaju se u "Muzeju čistilišta" u Rimu.

Na pitanje zašto tako mnogo ljudi odlazi u čistilište na kraće ili

duže vrijeme, odgovara službenica Božja Marija Lindmayer ovim

riječima: "Najveći broj ljudi živi kao djeca svijeta, te se malo

brinu za blaženstvo. Zato dolazi tako mnogo duša u čistilište na

duže vrijeme. Uvreda Boga je velika stvar. Sve što nije na

zemlji namireno, mora biti okajano tamo. Duše u čistilištu su mi

pokazale kako se na drugom svijetu svaka stvar procijeni i

odvagne."

U čistilištu se najprije daje zadovoljština vremenitih kazni za

već oprostene smrtne grijehe, a poslije toga za lake grijehe i

sklonosti prema grijehu.

Nakon odrješenja grešnika koji se valjano ispovjedio i iskreno

pokajao, prema zaključku svetoga Bonaventure, vječna kazna

zamjenjuje se vremenitom. Ovdje Bog nastupa kralj koji smrtnu

kaznu pretvara u višegodišnju kaznu zatvora.

Sveti Augustin se ovako obraća Bogu: "Ti nećeš ostaviti

nekažnjenima grešnike kojima si oprostio."

A sveti Bernard kaže: "To je kao kod ljudskog tijela, nakon rana

ostaju ožiljci."

Nisu bez razloga grijesi u Očenašu nazvani dugovima. Kao što se

dugovi moraju namiriti, tako se i zadovoljštinom brišu grijesi.

Vremenite kazne za grijehe mogu se podmiriti i ovdje na zemlji:

molitvom, postom, milostinjom, strpljivim podnošenjem tegoba

u životu, posebno strpljivošću u bolesti, predanjem Bogu na

smrtnom času (1, -14, gl. 9 kan. 13). Kazne za grijehe mogu se

ublažiti ili poništiti valjanim korištenjem oprosta. U slučaju da

kaznama grijesi u cijelosti podmireni na Zemlji, mora se ostatak

zadovoljiti u čistilištu.

Zadovoljštine koje se daju nakon smrti ne mogu se uspoređivati

s pokorničkim djelima na Zemlji.

Sveta Katarina Đenovska (+ 1510) kaže: "Tko okaje svoje

grijehe u ovom životu, taj sa malo novca plaća tisuću dukata

duga, a tko odgađa plaćanje na vječni život, taj tisućama

dukata podmiruje malo sitniša."

Također, za lake grijehe, za koje nije zadovoljeno u ovom

životu, mora se dobro platiti u čistilištu. Ova spoznaja ozbiljno

opominje. Mnogi ljudi imaju loš običaj da lakoumno izgovaraju

ime Božje i sveta imena Isusa i Marije. U čistilištu će gorko

požaliti što su nepromišljeno ili, još gore, sa šalom i ruganjem

spominjali ova presveta imena.

Marija Lataste (+ 1847), koja se u Sacre-Couer u Parizu primila

mnoge objave, kaže: "Kroz plamen čistilišta moraju ići oni koji

su se u smrtnom času našli u stanju lakih grijeha, da bi mogli

okajati prije ulaska u Nebo" (11, III, 12,6).

Sestra Nativitas razjašnjava: "Mnogi se nalaze u čistilištu zbog

malih pogrešaka, zbog suvišnih riječi, loših pogovora, zlog

raspoloženja, nestrpljivosti, a neki zbog nesavršenosti … Bog

spaljuje i najmanje grešne niti, zato da nikakav trag od grijeha

ne zablati svetost Njegova doma" (10, 844).

…

Također i sklonost grijehu, prekomjerna navezanost na

stvorenja, zemaljska dobra i zemaljske radosti biti će iz duše

spaljene u čistilištu. Ljudi koji su bili neumjereni kod jela i pila,

oholi, škrti, zavidni, lijeni, moraju se nakon smrti čistiti.

Kroz gorko trpljenje moraju se duše osloboditi od neuredne

ljubavi prema zemaljskim stvarima i radostima.

Čistilište nije samo mjesto Božje Pravde, nego i dar Božjeg

Milosrđa.

Časna službenica Božja Klara Moes kaže: "Postojanje čistilišta

možemo zahvaliti samo neizmjernom Božjem Milosrđu. Kada

Božje Milosrđe ne bi nadmašilo Njegovu Pravednost, tada duše

u čistilištu ne bi mogle postići sreću i bile bi zauvijek

izgubljene" (5, 219).

(Prof. Franz Spirago: "Čistilište")"

Eto, tako piše u tom malom odlomku o čistilištu. Ima dosta privatnih

objava pa preostaje svakome od nas da se preispita u što će vjerovati, što

ga je posebno dotaknulo.

Na kraju, evo što piše u KATEKIZMU KATOLIČKE CRKVE, gdje je

sabrano ono u što ova naša PUTUJUĆA CRKVA vjeruje:

''Konačno čišćenje ili Čistilište

1030 Oni koji umru u milosti i prijateljstvu s Bogom, a nisu

potpuno čisti, iako su sigurni za svoje vječno spasenje, moraju

se poslije smrti podvrgnuti čišćenju, kako bi postigli svetost

nužnu za ulazak u nebesku radost.

1031 To konačno čišćenje izabranih, koje se posve razlikuje od

kazne osuđenih, Crkva naziva Čistilištem. Nauk vjere s obzirom

na Čistilište Crkva je jasno izrazila posebno na Firentinskom i

Tridentskom saboru. Crkvena predaja, pozivajući se na neka

mjesta Svetog pisma, govori o čistilišnoj vatri: Što se tiče nekih

lakih pogrešaka, treba vjerovati da prije općeg suda postoji

čistilišna vatra, prema onome što potvrđuje Onaj koji je Istina,

govoreći da onome tko izgovori hulu protiv Duha Svetoga neće

biti oprostena ni na ovom ni u budućem svijetu (*Mt* 12,31).

Prema toj pouci možemo zaključiti da se neke pogreške mogu

oprostiti na ovom svijetu, a neke druge u budućem svijetu.

1032 Taj se nauk također oslanja na molitvenu praksu za

pokojne, o čemu govori Sveto pismo: "Zato je (Juda Makabejac)

za pokojne prinio žrtvu naknadnicu, da im se oproste grijesi" (*2*

***Mak* 12,46). Crkva je, od prvih vremena, častila spomen mrtvih i za njih prinosila molitve, poglavito misnu žrtvu, da bi, očišćeni, mogli prispjeti k blaženom gledanju Boga. Crkva također preporučuje milostinju, oproste i djela pokore u korist pokojnika: Pružajmo im pomoć i obnavljajmo im spomen. Ako su Jobovi sinovi bili očišćeni žrtvom svog oca, zašto bismo sumnjali da će naši prinosi za pokojne tim pokojnicima pružiti neku utjehu? Ne oklijevajmo pružati pomoć onima koji su preminuli i prikazivati za njih svoje molitve."**

Eto, vjerovali mi ili ne, čistilište postoji. I naši dragi mrtvi čije duše pate u

njemu. I čekaju našu pomoć i vidu molitvi, trpljenja, djela milosrđa …

I baš sam bio danas sretan na večernjoj misi u našoj crkvi kada je naš

dragi župnik čitao više od pet minuta imena i prezimena pokojnika za koje

je su mnogi dragi vjernici dali slaviti zajedničku, kumulativnu misu na

njihov današnji dan DUŠNI DAN.

NAŠI LJUDI, KATOLICI, VJERUJU U ČISTILIŠTE.

Na radost našeg Spasitelja a za korist mnogih vjernih mrtvih

kojima to olakšava velike muke u čistilištu.

GOSPODINE MOJ LJUBLJENI, SMILUJ SE

DRAGIM DUŠAMA U ČISTLIŠTU PO

MOLOSRĐU SVOJEM I LJUBAVI SVOJOJ

BESKRAJNOJ!

URONI IH U BESKRAJNO MORE SVOJEG

MILOSRĐA I POVEDI IH U SVOJE

KRALJEVSTVO!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.